

Sygn. akt I CSK 1802/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa L. S.-L.

przeciwko Gminie S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 lipca 2021 r., sygn. akt I ACa [...]

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanej Gminy S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 lipca 2021 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć

rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłance uregulowanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in. postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., sygn. akt II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Zdaniem skarżącej w niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne wyrażające się w pytaniu czy w świetle art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (obecnie t. j. Dz. U. z 2021 r, poz. 1915 z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym w latach 2013 – 31.08.2015 w podstawie naliczenia dotacji należy uwzględniać wydatki ujęte w planach finansowych wydzielonych rachunków, w sytuacji, gdy wydatki te nie są wydatkami zaplanowanymi w budżecie gminy. Skarżąca przedstawiła też obszernie wywody mające uzasadnić występowanie powyższego zagadnienia prawnego, niemniej jednak argumentacja ta nie przekonuje – w obecnym dorobku judykatury – o możliwości odmiennej interpretacji tak sformułowanego problemu i o jego wpływie

na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Przedstawione zagadnienie było wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, a uzasadnianie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przekonuje o potrzebie wyjaśniania go po raz kolejny (zob. postanowienie SN z dnia 21 stycznia 2022 r., sygn. akt I CSK 42/22, wyrok SN z dnia 10 maja 2021 r., sygn. akt V CSKP 45/21, postanowienia SN z dnia 17 lutego 2021 r., sygn. akt IV CSK 420/20, z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. akt IV CSK 270/20, wyroki SN z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt IV CSK 732/16, z dnia 14 lipca 2017 r., sygn. akt II CSK 773/16, z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. akt IV CSK 696/12, dostępne na [www.sn.pl](http://www.sn.pl)).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Wniosek powódki o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, nie podlega uwzględnieniu wobec zgłoszenia tego wniosku w piśmie przygotowawczym złożonym po upływie terminu do wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną.

a.s.